

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1518206540
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1518206540.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a členov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Miroslavy Saxovej v spore žalobcu: J. B. B..T..Y., J.: XX XXX XXX, V.C. XX, A., zastúpeného advokátom Q.. Q. Š., V. XX, A., proti žalovanej: P. K., A. XX, A., zastúpenej opatrovníčkou P. D., A. XX, A., o zaplatenie 4.121,58 eura s prísl., na odvolanie opatrovníčky žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 09.09.2021, č.k. 12Csp/211/2018-104, v spojení s uznesením zo dňa 03.01.2023, č.k. 12Csp/211/2018-140, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s uznesením zo dňa 03.01.2023, č.k. 12Csp/211/2018-140, v napadnutom zaväzujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 09.09.2021, č.k. 12Csp/211/2018-104, v spojení s uznesením zo dňa 03.01.2023, č.k. 12Csp/211/2018-140, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.542,52 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z uvedenej sumy od 21.09.2018 do zaplatenia (výrok I.), zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 579,06 eura s prislúchajúcim úrokom z omeškania (výrok II.) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72% (výrok III.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že pôvodný žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s., ďalej len „VÚB, a.s.“) sa žalobou zo dňa 29.10.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 4.121,58 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 21.09.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania, dôvodiac, že dňa 30.12.2023 uzavrel so žalovanou Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej aj „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu spolu s účtom č. XXXXXXXXXXX. Následne VÚB, a.s. poskytla žalovanej úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%, pričom ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu jej schválila úverový rámec v sume 1.800 eur, so štandardnou mesačnou splátkou v sume 60 eur. Žalovaná si neplnila riadne svoje povinnosti a úver napriek viacerým výzvam nesplátila riadne a včas; pred postúpením pohľadávky právny predchodca žalobcu vystavil výpis z bankovej knihy ku dňu 14.09.2018 s konečným stavom ku dňu 31.08.2018 a zostatkom so sumou 4.121,58 eura.

3. Súd prvej inštancie vydal dňa 27.11.2018 platobný rozkaz, č.k. 12Csp/211/2019-25, ktorý pre nemožnosť doručenia žalovanej do vlastných rúk zrušil uznesením zo dňa 28.03.2019. Uznesením zo dňa 07.02.2019, č.k. 12Csp/211/2018-45, pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu, VÚB, a.s., vstúpila ako žalobca spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že žalovaná dňa 13.12.2013 vyplnila žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, ktorú banka schválila dňa 31.12.2013; uvedeným došlo k uzavretiu zmluvy o vydaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., ktorá mala formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného používaním karty, s čím žalovaná súhlasila.

Žalovaná mala schválený úverový rámec v sume 1.800 eur, ktorý začala čerpať od 13.01.2014, so zmluvným úrokom vo výške 22,80% ročne a štandardnou splátkou v sume 60 eur; zmluvná dokumentácia obsahovala i indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca stanoveného v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) a jeho prílohy č. 2. Pokiaľ išlo o výšku ročnej úrokovej sadzby, schváleného úverového rámca a výške štandardnej mesačnej splátky, o týchto bola oboznámená každý mesiac počas trvania zmluvného vzťahu formou mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a.s.; výška štandardnej ročnej úrokovej sadzby bola uvedená i v cenníku. Právny predchodca žalobcu v súlade s článkom V. bod 35 písm. a) Obchodných podmienok listom zo dňa 07.11.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej, a to opakovaným neplatením povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaná na úvere čerpala sumu 1.728,32 eura, ktorej zodpovedal rozsah debetných transakcií, pričom v prospech kartového účtu plnila sumu 2.783,58 eura, podrobne rozpísanú v časti kreditných transakcií vo výpisoch z kartového účtu. Žalobcom v konaní uplatnená suma 4.121,58 eura predstavovala debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a užívaním karty, vrátane kompenzácie poisťovne platenej bankou v súvislosti s poisťením; pozostávala tak z istiny v sume 1.728,32 eura, poplatkov v sume 189,18 eura, štandardného úroku v sume 1.814,20 eura a sankčného úroku v sume 389,88 eura. Podaním doručeným konajúcemu súdu dňa 16.11.2020 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 579,06 eura pozostávajúcej z poplatkov a sankčného úroku späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Konajúci súd preto v súlade s ustanovením § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) konanie v časti o zaplatenie sumy 579,06 eura s príslušenstvom zastavil.

5. Následne, vychádzajúc zo skutkového stavu tvrdeného a preukázaného žalobcom, ktorý žalovaná v priebehu celého konania v rámci jej procesnej obrany nerozporovala, dospel konajúci súd za súčasnej aplikácie § 290, § 297 C.s.p., § 52 ods. 1 až ods. 4, § 54 ods. 2, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 2 veta prvá, ods. 5, § 2 písm. f), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, § 18 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, k záveru o dôvodnosti žaloby. Mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou zmluvu, na základe ktorej jej poskytol kreditnú kartu a viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Právny vzťah medzi stranami charakterizoval ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, keďže žalovaná ju uzatvorila v postavení spotrebiteľa, pričom išlo o vopred pripravenú formulárovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť; na tento vzťah aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. Z výpisu z kreditnej karty vyplynulo, že žalovaná mala schválený úverový rámec v sume 1.800 eur, pričom ku dňu 14.09.2018 predstavoval debetný zostatok na nej sumu 4.121,58 eura. Žalovaná neplnila svoju povinnosť splácať splátky vyplývajúce jej zo zmluvy riadne a včas a následne po zosplatení úveru v lehote splatnosti úver (zrejme dlh - pozn. odvolacieho súdu) neuhradila, preto si žalobca v konaní dôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie dlžnej istiny debetného zostatku; súd prvej inštancie pritom podotkol, že v konaní nezistil žiadne porušenie zákonných ustanovení slúžiacich na ochranu spotrebiteľa.

6. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi spolu s istinou i príslušný úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej sumy, keďže mal za preukázané, že žalovaná sa s plnením dostala do omeškania.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p. podľa pomeru úspechu veci; úspech žalobcu predstavoval 85,95%, kým úspech žalovanej 14,05%, potom celkový úspech žalobcu zodpovedal 72%, v ktorom rozsahu konajúci súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania; rozhodnutie o výške tejto náhrady si pritom vyhradil na čas po právoplatnosti rozhodnutia, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, jeho zaväzujúcemu výroku a výroku o náhrade trov konania, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie P. D. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) a g) C.s.p. Ozrejmila, že rozsudkom bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2021, č.k. 22Ps/4/2020-50, bola žalovanej obmedzená spôsobilosť na právne úkony a ona bola ustanovená za jej opatrovníčku; odvolanie potom predstavoval prvý možný procesný úkon, ktorý v jej mene mohla urobiť. S poukazom na uvedený rozsudok, podľa ktorého žalovaná nebola/nie je spôsobilá nakladať so svojim hnutelným alebo nehnuteľným majetkom, preberať na seba akékoľvek záväzky, uskutočňovať právne úkony, uzatvárať zmluvné vzťahy, ktorých obsahom je možnosť disponovať s

finančnými prostriedkami alebo inými majetkovými hodnotami, ako aj vystupovať pred štátnymi a správnymi orgánmi, ako i finančnými inštitúciami, mala za to, že v čase vydania napadnutého rozsudku už nemohla na seba prevziať zodpovednosť za splatenie údajného záväzku, čo hodnotila ako nedostatok procesnej podmienky. Tým bol i nedostatok právomoci konajúceho súdu vo veci rozhodnúť, nakoľko zmluvné strany si pri aktivácii pôžičkovej karty dohodli, že vzájomné spory budú riešiť pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie; súd prvej inštancie túto podmienku konania v jeho priebehu neskúmal.

9. Opatrovníčka žalovanej podotkla, že duševný stav žalovanej, ktorá je psychicky chorá, je podľa ošetrovujúcich lekárov, znaleckého posudku a napokon i rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2021, č.k. 22Ps/4/2020-50, dlhodobý a trvalý, a teda už v čase uzatvorenia zmluvy o kreditnej karte nemala zdravý úsudok, ale konala v nevedomosti a duševnej poruche. I keď rozhodnutie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony nepôsobí ex tunc, to podľa nej neznamená, že právne úkony urobené predtým nebudú automaticky nepostihnutelné neplatnosťou. Zdôrazňujúc, že v zmysle citovaných súdnych rozhodnutí, ako i komentára k ustanoveniu § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, spôsobuje neplatnosť právneho úkonu, ak ho vykoná osoba v stave, kedy nie je schopná posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládať, bola toho názoru, že celý právny vzťah so žalobcom je postihnutý neplatnosťou.

10. V ďalšom opatrovníčka žalovanej poukázala na to, že žalobca (právny predchodca) zosplatnil dlh listom zo dňa 07.11.2015, pričom žalobu podal na súd dňa 29.10.2018, a teda tesne pred uplynutím trojročnej premlčacej doby, zrejme s úmyslom získať čo najviac na úrokoch z omeškania. Žalovanej pritom zaslal predžalobnú upomienku zo dňa 04.10.2015, v ktorej ju vyzval na úhradu sumy 180 eur ako splátky v mesiaci august 2015 do 11.10.2015; žalovaná pritom vykonávala pravidelné úhrady splátok do júna 2015 a ďalšiu splátku uhradila až vo februári 2016. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok už v mesiaci júl 2015, žalobca nepristúpil k zosplatneniu celého dlhu do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, nakoľko splátku za mesiac august 2015 žiadal zaplatiť do 11.10.2015 a k zosplatneniu pristúpil až dňa 07.11.2015; na uvedenom základe považovala zákonná zástupkyňa žalovanej za splatné len jednotlivé splátky úveru a žalobu podanú oneskorene, po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie sa s týmito skutočnosťami v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal, keď sa nezaoberal tým, kedy pôvodný žalobca zosplatnil dlh, kedy začala plynúť premlčacia doba pre jednotlivé splátky a či bola žaloba podaná v rámci plynutia všeobecnej premlčacej doby. Na uvedenom základe opatrovníčka žalovanej navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu v plnom rozsahu zamietol.

11. Žalobca sa k odvolaniu zákonnej zástupkyne žalovanej písomne nevyjadril.

12. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379, § 380 C.s.p., preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením, v jeho zaväzujúcom výroku a v závislom výroku o náhrade trov konania, prejednal odvolanie opatrovníčky žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom rozsahu potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Odvolací súd sa musel v prvom rade vysporiadať s námietkou zákonnej zástupkyne žalovanej o nedostatku právomoci súdu rozhodnúť o danej veci; tejto námietke však nemohol priznať úspech.

14. Je zrejmé, že opatrovníčka žalovanej uvedenú námietku vzniesla domnievajúc sa, že zmluvné strany sa v zmysle článku VI. a XI. zmluvy formou rozhodcovskej doložky dohodli, že vzájomné spory budú riešiť pred rozhodcovským súdom. Hodno však uviesť, že článok XI. zmluvy, sa v nej nenachádza, a preto možno dovodiť, že zákonná zástupkyňa žalovanej mala zrejme na mysli článok XI. Obchodných podmienok, v rámci ktorého pôvodný veriteľ ponúkal žalovanej návrh, aby sa všetky spory týkajúce sa zmluvného vzťahu riešili pred Stálym rozhodcovským súdom Slovenskej bankovej asociácie, za predpokladu, že taký návrh žalovaná preukázateľne neodmietne v lehote 30 dní od jej uzavretia. V samotnej zmluve, v článku VI., s názvom „rozhodcovská doložka“ žalovaná na otázku, či súhlasí s riešením sporov prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu odpovedala aj kladne, aj záporne, keď zaškrtnula vyjadrenie súhlasu, ako aj nesúhlasu s týmto postupom. S ohľadom na uvedené, je nepochybné, že žalovaná neprejavila jednoznačný a nepochybniteľný súhlas s vopred pripraveným formulárovým

ustanovením, ktorý mal zakladať dohodu strán s riešením sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu.

15. Odvolací súd udáva, že podľa konštantnej judikatúry pokiaľ má byť rozhodcovská zmluva alebo doložka právom akceptovaná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.01.2013, sp. zn. 6MCdo 9/2012). Individuálnemu dojednaniu rozhodcovskej zmluvy potom predchádza poučenie spotrebiteľa o právnych dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy so zameraním na zhoršenie procesných práv a povinností v jeho neprospech v porovnaní so súdnym konaním. Spotrebiteľovi musí byť daná reálna možnosť voľby, či prijme alebo nie rozhodcovskú zmluvu alebo doložku, pričom táto nesmie byť spojená s možnosťou neuzavretia spotrebiteľskej zmluvy.

16. V danom prípade nielenže absentoval jednoznačný prejav vôle žalovanej ako jednej zmluvnej strany, ktorým by prejavila jednoznačný súhlas s návrhom pôvodného veriteľa riešiť spory zo zmluvy prostredníctvom rozhodcovského súdu, ale i poučenie o právnych následkoch s tým spojených. Súd prvej inštancie, na ktorý sa obrátil pôvodný žalobca s návrhom na poskytnutie ochrany jeho právam, nijako nepochybil, pokiaľ jeho žalobu prejednal, nakoľko na rozhodnutie o nej disponoval právomocou.

17. Odvolací súd však v ďalšom musel priznať úspech tej odvolacej argumentácii zákonnej zástupkyne žalovanej, ktorou konajúcemu súdu vytýkala nedostatok podmienky konania spočívajúcej v tom, že so žalovanou konal a vec meritorne prejednal, hoci v tom čase jej už bývalý Okresný súd Bratislava V právoplatným rozhodnutím obmedzil spôsobilosť na právne úkony, okrem iného i samostatne vystupovať pred štátnymi, správnymi orgánmi a inými inštitúciami a subjektami.

18. Podľa § 67 C.s.p. každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

19. Podľa § 68 ods. 1 C.s.p. v rozsahu, v akom nemá fyzická osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

20. Procesná spôsobilosť vyjadruje oprávnenie osoby konať samostatne pred súdom, t.j. realizovať jednotlivé procesné úkony v konaní. Absencia procesnej spôsobilosti neznamená, že konkrétny subjekt nemôže vystupovať v konaní, ale len to, že musí byť v konaní zastúpený zástupcom, resp. že procesné úkony môže uskutočňovať len prostredníctvom zástupcu. V odbornej literatúre býva procesná spôsobilosť označovaná aj ako spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať procesné práva a povinnosti, či spôsobilosť samostatne realizovať procesné úkony. Túto spôsobilosť majú strany v zásade v takom rozsahu, v akom majú spôsobilosť na právne úkony podľa hmotného práva. Civilný sporový poriadok teda identifikuje procesnú spôsobilosť prostredníctvom odkazu na hmotné právo, a to konkrétne vo väzbe na inštitút spôsobilosti na právne úkony vymedzený Občianskym zákonníkom. Úplná procesná spôsobilosť fyzickej osoby vzniká plnoletosťou, ktorá sa nadobúda dovŕšením osemnásteho roku, pred dosiahnutím tohto veku úplná spôsobilosť vzniká len uzavretím manželstva. Strata procesnej spôsobilosti môže u fyzickej osoby nastať predovšetkým zbavením alebo obmedzením jej spôsobilosti k právnym úkonom na základe rozhodnutia súdu; procesne nespôsobilý subjekt musí byť zastúpený zástupcom.

21. Predpokladom meritórneho rozhodnutia súdu je okrem iného splnenie procesných podmienok, medzi ktoré patrí i procesná spôsobilosť strany sporu. Bez jej splnenia, t.j. bez existencie procesnej spôsobilosti strany sporu nemožno vo veci rozhodnúť. Na splnenie tejto procesnej podmienky musí súd prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania, a preto ak zistí, že táto nie je daná, urobí vhodné opatrenia na jej odstránenie, najmä postupuje v súlade s ustanovením § 68 ods. 1 C.s.p., a teda bude ďalej konať so zákonným zástupcom, prípadne za splnenia podmienok podľa § 68 ods. 2 v spojení s § 69 C.s.p. ustanoví strane procesného opatrovníka. Ak by súd konal s procesne nespôsobilou osobu, zaťažil by svoj postup procesnou vadou a z uvedeného dôvodu by musel všetky procesné úkony zopakovať v konaní s obligatórnym opatrovníkom fyzickej osoby.

22. V danej veci z rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.06.2021, č.k. 22Ps/4/2020-50, právoplatného dňa 21.07.2021, vyplýva, že žalovaná bola obmedzená v spôsobilosti na právne úkony špecifikované vo výroku I., okrem iného i samostatne vykonávať akékoľvek

právne úkony v oblasti vybavovania úradných záležitostí - vystupovať pred správnymi a štátnymi orgánmi, finančnými inštitúciami, bankami, poisťovňami, poštami, zdravotnými poisťovňami, Sociálnou poisťovňou, doručovateľskými subjektami, či inými subjektami v súvislosti s obmedzeniami v rozhodnutí a bola jej ustanovená opatrovníčka (P. D.) ako zákonná zástupkyňa, disponujúca oprávnením a povinnosťou nielen rozhodovať, ale žalovanú i zastupovať vo všetkých záležitostiach v rozsahu jej obmedzenia. Vzhľadom na túto skutočnosť, pokiaľ súd prvej inštancie prejednal vec na pojednávaní dňa 09.09.2021 so žalovanou (v jej neprítomnosti), bez toho, aby v tom čase konal už s jej ustanovenou zákonnou zástupkyňou (opatrovníčkou), zaťažil konanie nedostatkom procesnej podmienky; žalovaná už totiž nebola v plnom rozsahu spôsobilá na právne úkony, a teda nemohla ani sama vystupovať a konať pred súdom. Konajúci súd tak meritórne rozhodol v čase, kedy nemal splnené všetky procesné podmienky, za ktorých mohol o veci rozhodnúť, ako správne namietala v odvolaní zákonná zástupkyňa žalovanej, čo predstavuje okolnosť, pre ktorú musel odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním zrušiť (v príslušnom rozsahu) a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. Pokiaľ opatrovníčka žalovanej v tejto súvislosti poukazovala i na to, že žalovaná zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. uzatvorila v duševnej poruche, považujúc ju za neplatný právny úkon v zmysle § 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odvolací súd uvádza, že neplatnosť právneho úkonu podľa predmetného ustanovenia vyžaduje nepochybné zistenie, že účastník právneho úkonu, i keď nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, tento urobil v stave duševnej poruchy, v ktorom nebol schopný posúdiť následky svojho konania alebo svoje konanie ovládať; čas preskúmania duševnej poruchy sa pritom viaže na čas vykonania právneho úkonu. Tieto skutočnosti, ktoré je potrebné v konaní bezpečne preukázať, keďže prítomnosť duševnej poruchy v okamihu jeho urobienia, sa musí zistiť v súlade s poznatkami príslušných vedných disciplín, nie je v tomto štádiu konania odvolací súd oprávnený posúdiť, a preto vyhodnotenie, či zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. je (ne)platný právny úkon, prináleží súdu prvej inštancie v ďalšom konaní. V ňom sa bude zaoberať i námietkou zákonnej zástupkyne žalovanej, ktorou mu vytýkala, že neskúmal, či pôvodný veriteľ (VÚB, a.s.) pri zosplatnení dlhu postupoval v súlade s ustanovením § 565 (vo väzbe na § 53 ods. 9) Občianskeho zákonníka, uvádzajúc, že splátku za mesiac august 2015 v sume 180 eur, na ktorej úhradu žalovanú vyzval predžalobnou upomienkou zo dňa 04.10.2015, požadoval zaplatiť do 11.10.2015, pristúpiac k zosplatneniu dlhu dňa 07.11.2015; žalovaná sa však s úhradou splátok dostala do omeškania už v mesiaci júl 2015, z čoho vyvodila, že splatnými sa mohli stať len jednotlivé splátky, a nie celý dlh, a preto v tejto súvislosti vzniesla i námietku premlčania nároku uplatneného žalobou v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka.

24. S poukazom na vyššie uvedené a jeho sumarizáciou odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie vydal meritórne rozhodnutie bez splnenia procesných podmienok uvedených vyššie, na ktorú okolnosť bol povinný prihliadať (§ 380 ods. 2 C.s.p.), čím zaťažil svoj rozsudok vadou, pre ktorú musel odvolací súd tento v napadnutom rozsahu, čo do zaväzujúceho výroku a výroku o náhrade trov konania, v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.). V ňom, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 C.s.p., súd prvej inštancie naprávi vytknuté pochybenie tým, že bude konať ďalej s opatrovníčkou žalovanej ako jej zákonnou zástupkyňou, ktorej bude zároveň doručovať všetky písomnosti a rozhodnutia v spore. Konajúci súd opätovne posúdi dôvodnosť nároku, ktorým sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata sumy 3.542,52 eura s príslušenstvom, v intenciách jeho skutkových tvrdení a procesnej obrany žalovanej; osobitne sa pritom zamerania a vyhodnotí námietky jej zákonnej zástupkyne ohľadne platnosti/neplatnosti zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (§ 38 ods. 2 Občianskeho zákonníka), v závislosti od ktorého vyhodnotenia posúdi právny titul žalobcom uplatneného nároku; jeho ustálenie je pritom podstatné i pre vysporiadanie sa so vznesenou námietkou premlčania a tiež s ostatnými námietkami opatrovníčky žalovanej ohľadom splnenia podmienok pre zosplatnenie dlžného zostatku pôvodným veriteľom (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ktorých opodstatnenie má v neposlednom rade dopad i na otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore (§ 524 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách). Na podklade vykonaného dokazovania konajúci súd stáli ním zistený skutkový stav, na ktorý aplikuje zodpovedajúce ustanovenia právnych predpisov, zohľadniac i ustálenú súdnu judikatúru. Svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C.s.p. tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov a ich uvedenie bolo zrozumiteľné.

25. V novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p, § 255 ods. 1 a nasl. C.s.p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).